

Zločin na Miljevačkom platou

Izvještaji s glavne rasprave

3. listopada 2012. godine – čitanje optužnice, očitovanje o krivnji, dokazni postupak

Izvještava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Predsjednik vijeća objavio je predmet glavne rasprave i sastav vijeća.

Čitanje optužnice

Zastupnica optužbe pročitala je optužnicu ŽDO Šibenik preuzetu od strane ŽDO Split. Optuženici su izjavili da su razumjeli što im se optužnicom stavlja na teret kao i pouke i upozorenja.

Očitovanje optuženika

Optuženici se ne smatraju krivima. Obranu će iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak

Stranke su suglasne da se pročitaju iskazi svjedoka Banka Baice, Aljoše Gulina i Paška Abramovića. Zamjenica ŽDO ustrajala je da se ispituju svi ostali predloženi svjedci navedeni pod točkom 3 optužnice (Gojko Živković, Mario Barišić, Miro Petković, Zvonimir Cigić, Françoise Badurina, Tomislav Mrković, Damir Boršić, Robert Nimac, Ivica Livaja, Nikola Nadoveza, Stevan Ćuk, Miroslav Bačić, Darko Milković) kao i stalni sudski vještak prof. dr. Dušan Zečević.

12. studenoga 2012. godine – nastavak dokaznog postupka

Svjedok Gojko Živković ¹

S obzirom na protek vremena ne može se svega sjetiti. Predložio je da se njegov iskaz, koji je dao pred istražnim sucem, pročita. Nakon što mu je iskaz pročitan izjavio je da u cijelosti ostaje kod tog iskaza. Naglasio je kako se ne može sjetiti koliko je vremena prošlo kada je čuo prve pucnjeve i kada je došao u poziciju da vidi kako nakon toga Babac puca iz pištolja. Siguran je da se radilo o pucanju iz pištolja. Rekao je da je, kada je čuo pucnje, bio na začelju kolone, a kada je čuo drugi put pucanj već je bio kod zarobljenika. Ne može točno odrediti u kojem položaju je bio zarobljenik kada je pogođen ležao na tlu. Misli da je bio licem okrenut bočno. Prilikom pokapanja Miroslava Subotića svi su bili blizu, ali zbog uniforme koju je imao na sebi nije se mogao precizno izjasniti koliko je bilo rana i na kojem mjestu na tijelu su se nalazile. Miroslav Subotić je imao slobodne ruke, ali se nije mogao sjetiti u kojem položaju su one bile dok je ležao na tlu. Svi oni, uključujući i Mišu Jakovljevića, dužili su automatske puške. Dodao je da nije istina da se hvalio da je on počinio to kazneno djelo. Pojasnio je da je, kada je opisivao da je Jakovljević slučajno opalio metak u zarobljenika i da je povraćao na mjestu događaja, to bila njegova pretpostavka i zaključak zbog načina kako je on držao pušku. Poznavajući ga on nije bio osoba koja bi to učinila s namjerom.

¹ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 5 i 6.

Svjedok Mario Barišić ²

Svjedok je izjavio kako ostaje u cijelosti kod iskaza koje je dao kod istražnog suca. Nadodao je kako ga je Gojko Živković tužio zbog klevete. U tom postupku rekao je da on nije počinitelj već da je to učinio Ante Babac. Živković je od njega tražio dokumentaciju koju mu je on dao, kasnije je odustao od postupka za klevetu. Vojni policajci su izjave dali Branku Baici. Kopije izjava mu nisu dostavljene iako je on radio na njima. Svi su sve znali, iz vrha Vojne policije htjeli su sve zataškati radi zapovjedne odgovornosti. Ne zna što je izjavio Ivica Livaja i da li je on sada pokojni, on je bio njegov pretpostavljeni. Robert Nimac dao je pisanu izjavu pod materijalnom i krivičnom odgovornosti, a kasnije je govorio drugačije. On nije postavio Antu Babca za zapovjednika voda, no nije imao ništa protiv postavljanja Babca jer je on bio među prvih tri vojnika po ponašanju i sposobnosti. Nije istina da je u Vojnoj policiji vladao nered. Dobivali su naputke od Mate Laušića i tako se postupalo. Ako je i bilo nereda za to je odgovorna uprava. U kolovozu 1993. došla je posebna komisija na čelu sa Miroslavom Tuđmanom, njima je bilo sve prezentirano i na taj način je sve zataškano. Rekao je da je poslan iz Vojne policije, kao i kolega Pačić, iako su željeli raditi savjesno. Nakon što je saznao od Roberta Nimca što se dogodilo uzeo je njegovu pismenu izjavu. Kasnije je rekao da se boji da će ga ubiti. Za Jakovljevića, koji se spominje kao druga osoba koja je sudjelovala u kaznenom djelu, zna da je povraćao po povratku i da ga je Cigić pustio nekoliko dana na odmor. Vojni policajci dužili su automatsku pušku, a neki su imali i osobno naoružanje, tj. pištolj. Rekao je da nije pitao koje rane je zadobio pok. Subotić. Robert Nimac nije mu kazao koliko je ispaljeno metaka niti je on te detalje pitao. Na kraju je dodao kako je istina, što je već naveo, a što mu je kazao novinar Stanko Perić, da je kod njega došao Ante Babac i rekao mu da je on ubio Miroslava Subotića, a ne Gojko Živković.

Svjedok Miro Petković ³

Rekao je da je sve što se događalo imalo za cilj naštetiti Hrvatskoj državi. Radilo se o zataškavanju. Na određeni način žrtveno janje trebao je biti Živković, koji je znao podmetati leđa tamo gdje ne treba, no kada je shvatio koliko je opasno počeo je govoriti o onome što se dogodilo. Potvrdio je da je Nimac opisao događaj i dao pisanu izjavu koju je i potpisao. Uvjeren je kako su na sve njih vršeni pritisci i da im se prijetilo. Potvrdio je da mu je gospodin Cigić kazao što se dogodilo, tj. da je jedan zarobljenik pokušao bježati i da je ubijen iz pištolja.

Svjedok Zvonimir Cigić ⁴

Svjedok je kazao da ostaje kod iskaza koji je dao u istrazi. Pojasnio je da Gojko Živković nije napravio ništa u kitičnom događaju. U suprotnom bi, kazao je, i od njega tražio da napiše izvješće, kao i od Babca, koji je došao do njega i rekao mu što je napravio. U kontekstu tog događaja nije se spominjao Mišo Jakovljević, osim, kako je već i govorio, da mu je kao i Mirkoviću odobrio nekoliko slobodnih dana jer su se slabo osjećali. Niti u jednom trenutku nije sumnjao da se radilo o pokušaju bijega. Kazao je da je postojao veliki problem sa naoružanjem vojnih policajaca, tj. nije bilo oružja pa su oni kod preuzimanja smjene preuzimali oružje jedan od drugog. Osobno nije dozvoljavao korištenje privatnog oružja, iako je moguće da je netko i imao npr. vlastiti pištolj, ali ta osoba onda ne bi zaduživala službeni. Upravo je Mario Barišić imao takav privatni pištolj. Za Gojka Živkovića ne zna da li je i on imao svoj pištolj.

² Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 6 i 7.

³ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 7.

⁴ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 8.

Svjedok Françoise Badurina ⁵

Kazao je da ostaje kod iskaza kojeg je dao pred istražnim sucem. Pojasnio je, kada je u svom iskazu opisivao oružje iz kojeg je pucao Babac, da se radilo o lakom naoružanju, tj. pištolju. Rekao je da je sa udaljenosti od nekih 30 m promatrao, sa još dvoje kolega, Babca i zarobljenika koji se odmicao od Babca pa je zaljučio da se radilo o pokušaju bijega. Vidio je kako je ratni zarobljenik bio pogođen sa bočne strane.

13. studenoga 2012. godine – nastavak dokaznog postupka

Svjedok Miroslav Bačić ⁶

Kazao je da ostaje kod iskaza datog istražnom sucu. Ponovio je da je čuo više pucnjeva. To mjesto bilo je mjesto na koje je dolazilo više pripadnika raznih postrojbi, neki su se radovali zbog oslobođenja tog područja pa ne može odrediti koliko pucnjeva je bilo i odakle. Ništa nije vidio jer je bio na začelju kolone, možda na udaljenosti oko 300m, a i zbog konfiguracije terena. Živković je bio u njegovoj blizini. Misli da Živković nije mogao vidjeti ono što je mogao on. Svjedoku je predložen iskaz svjedoka Gojka Živkovića koji je iskazivao da su bili zajedno u društvu, a da je nakon pucnjeva došao na uzbrdicu i vidio Babca kako puca iz pištolja. Svjedok je pojasnio da ne zna da li je Živković krenuo i nešto vidio. Njemu su se neki drugi ljudi javljali i on se okretao ali nije vidio ništa osim što je čuo pucnjeve.

Svjedok Tomislav Mrković ⁷

Nakon što mu je pročitana iskaz kojeg je dao pred istražnim sucem rekao je da ostaje kod tog iskaza. Rekao je da nije siguran da li je Mišo Jakovljević bio ispred ili iza njega no bio je na udaljenosti od svega metar ili dva. Na tom prostoru nije bilo drugih postrojbi, one su bile na terenu. Ne može se sjetiti koje je naoružanje kod sebe imao Mišo Jakovljević kada su išli na asanaciju terena.

Svjedok Robert Nimac ⁸

Rekao je da ostaje kod iskaza koji je dao pred istražnim sucem. Nije istina što su na glavnoj raspravi svjedoci Mario Barišić i Miro Petković iskazivali, tj. da je on opisao događaj i potpisao samu izjavu. Miru Petkovića je poznavao jer su radili zajedno u kasarni. S njim se nije družio.

⁵ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 9.

⁶ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 10.

⁷ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 9 i 10.

⁸ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 11 i 12.

Uz suglasnost stranaka **pročitani su iskazi svjedoka Branka Baice, Aljoše Gulina, Paška Abramovića i Damira Boršića.**⁹

14. studenoga 2012. godine – nastavak dokaznog postupka

Na današnju glavnu raspravu putem zamolnice za Međunarodnu pravnu pomoć bili su pozvani svjedoci Nikola Nadoveza i Stevan Ćuk. Od strane Višeg suda u Beogradu zaprimljeno je izvješće kako je Stevanu Ćuku uručen poziv dok se svjedok Nikola Nadoveza nije odazvao pozivu Višeg suda u Beogradu radi uručenja poziva. Neposredno pred glavnu raspravu predsjedniku vijeća dostavljena je obavijest od strane Ministarstva pravosuđa RH, Samostalni sektor za podršku žrtvama i svjedocima, o tome da su kontaktirali svjedoka Stevana Ćuka koji se nije mogao odazvati pozivu zbog zdravstvenih razloga. Isti je upućen da dostavi sudu medicinsku dokumentaciju.

Stalni sudski vještak prof. dr. Dušan Zečević

Izjavio je da u cijelosti ostaje kod ranijeg nalaza i mišljenja. Sjeća se da je ekshumacija i obdukcija bila fotografirana.

Branitelj drugookrivljenoga izjavio je da bi trebalo pribaviti fotodokumentaciju jer bi se na taj način mogla postavljati konkretna pitanja vještaku. Ujedno je sugerirao postavljanje novog vještaka balističara s obzirom na pitanja koja će postavljati obrana.

Zamjenica ŽDO-a rekla je da je nakon ekshumacije izvršeno kombinirano sudsko medicinsko balističko vještačenje, a prilikom ekshumacije i obdukcije i detaljan pregled tijela pokojnika i to u nazočnosti dr. Dušana Zečevića i sada pokojnog sudskog vještaka za balistiku Damira Čatipovića. Smatra da nije nužno pregledavanje fotodokumentacije.

Djelatnici PU šibensko kninske, nakon što im je upućen upit o tome da li posjeduju fotodokumentaciju s ekshumacije ili obdukcije od 23. svibnja 2002., nisu pronašli traženu dokumentaciju. Naknadno će o istome obavijestiti predsjednik vijeća.

Vještak se nije mogao izjasniti oko položaja tijela osobe koja je pucala i osobe na koju se pucalo. U času ozljeđivanja oštećenik je mogao biti u bilo kojem položaju na kojem je desna bočna strana trupa bila dostupna za ozljeđivanje. Ulazna rana bila je na desnoj bočnoj strani zdjelice, a na lijevoj bočnoj strani zdjelice nije postojala izlazna strana pa se prema tome zaključilo da bi izlazna rana trebala biti nešto niže. Smjer strelne rane zdjelice bio je od desne strane natrag prema lijevo i naprijed. Prilikom obdukcije nije bilo unutarnjih organa no najvjerojatnije s obzirom na položaj ulazne rane došlo bi i do ozljeda crijeva. Upravo zbog toga dala se ocjena da se radi o teškoj i po život opasnoj ozljedi. Na obdukciji su se zbog stanja tijela mogle sa sigurnošću utvrditi samo ozljede koštanog sustava. To ne isključuje mogućnost da je postojalo i više strelnih rana koje nisu prolazeći kroz tijelo oštetile koštani sustav. Što se tiče utvrđivanja zaživotnih ozljeda, tj. prostrel glave i strelnu ozljedu zdjelice, zbog stanja mrtvog tijela i proteka vremena ne može se utvrditi da li je riječ o zaživotnim ili posmortalnim ozljedama. Vežano za snimke mrtvog tijela od 1. rujna 1992. rekao je kako iste nisu rađene po pravil-

⁹ Sadržaj iskaza svjedoka Baice u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 10, a svjedoka Boršića, Gulina i Abramovića na str. 11.

ima struke. Naime, trebalo je skinuti tijelo, očistiti odjeću i pregledati eventualna oštećenja mehaničkog tipa. Osim pregleda trebalo je slikati i ostale detalje ukoliko su postojali.

Što se tiče ozljede zdjelice postojala je sigurno i ozljeda crijeva, ali za druge ozljede ne može tvrditi. Oštećenik nije trebao izgubiti svijest po zadobivanju tih ozljeda, mogao se i kretati na kratkim relacijama. Što se tiče ozljede glave, nakon zadobivanja te ozljede odmah nastupa nesvijest i ako je u stojećem položaju tijelo pada. U zajedničkom nalazu i mišljenju sa vještakom balističarom naveo je kako bi uzrok smrti mogla biti ozljeda glave jer je na to upućivao nalaz obdukcije s obzirom da nikakve druge ozljede nisu utvrđene. Kazao je kako je postojala mogućnost, ako je bilo više ozljeda na trupu da one ozljede unutarne organe, a da ne mora doći i do ozljede koštanog sustava, npr. rebara, kralježnice i prsne kosti.

Dokazni prijedlozi

Zamjenica ŽDO-a nije imala dokaznih prijedloga osim ranije navedenih. Predložila je ispitivanje svjedoka Nikole Nadoveza, a bila je suglasna sa čitanjem iskaza Darka Milkovića i Stevana Čuka.

Branitelj prvookrivljenoga također je bio suglasan da se pročitaju iskazi Nikole Nadoveze i Stevana Čuka, a predložio je ispitivanje svjedoka Darka Milkovića.

Branitelj drugookrivljenoga je predložio pozivanje svjedoka Darka Milkovića, a odluku o ispitivanju svjedoka Nikole Nadoveze i Stevana Čuka prepustio je sudu.

Rješenje vijeća

Vijeće je donijelo rješenje temeljem kojeg je uz suglasnost stranaka **pročitao iskaz svjedoka Stevana Čuka.**¹⁰

Usvojen je prijedlog branitelja okrivljenih za pozivanjem svjedoka Darka Milkovića.

Međunarodnom zamolnicom putem videokonferencije veze ispitat će se svjedok Nikola Nadoveza.

Službenim putem će se zatražiti od PU šibensko kninske dostavljanje fotodokumentacije ekshumacije od 23. svibnja 2002. godine.

Glavna rasprava je odgođena na neodređeno. Novo ročište bit će zakazano nakon sto bude utvrđen datum ročišta na kojem će se ispitati svjedok Nikola Nadoveza, a na koje će biti pozvan i svjedok Darko Milković.

¹⁰ Sadržaj iskaza ovoga svjedoka u istrazi možete pročitati u optužnici ŽDO u Šibeniku, broj K-DO 16/02 od 6. lipnja 2011., str. 14.